

DECIZIA NR. 280/2018
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. X S.R.L., din mun. X, județul X,
înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. 2802/29.01.2018

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov a fost sesizată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X, prin adresa nr. X/26.01.2018, înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. 2802/29.01.2018, asupra contestației formulată de **S.C. X S.R.L.**, C.U.I. ROX, înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului X sub nr. JX/2014, având domiciliul fiscal în mun. X, Strada X, nr. 49, ap. 2, jud. X.

Contestația, înregistrată la A.J.F.P. Brașov sub nr. 218/12.01.2018, a fost formulată împotriva *Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-X/28.11.2017*, emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. F-X/28.11.2017 și **are ca obiect suma totală de T lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, stabilit raportat la data comunicării sub semnătură a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-X/28.11.2017, respectiv data de **04.12.2017** și data de **12.01.2018** la care a fost înregistrată contestația la A.J.F.P. X, așa cum rezultă de pe ștampila aplicată de această instituție pe contestația în original.

Contestația este formulată prin dl ST, având funcția de administrator și prezintă amprenta semnăturii acestuia în original.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268, art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (1) și (2) din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, prin organele specializate, este legal investită să soluționeze contestația formulată de **S.C. X S.R.L.** din mun. X, jud. X, prin administratorul statutar.

I. S.C. X S.R.L. din X formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. F-X/28.11.2017, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-X/28.11.2017, de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice X – Activitatea de Inspecție Fiscală și solicită anularea acesteia cu privire la suma totală de T lei reprezentând TVA.

În prezentarea situației de fapt, petenta precizează că în calitate de dezvoltator imobiliar a lărgit și elasticizat oferta de vânzare a spațiilor locative realizate oferind aferent apartamentelor și posibilitatea achiziționării unor locuri de parcare.

Societatea susține că procedat la înstrăinarea cotei de teren și a parcărilor edificate adiacent imobilului, exclusiv către proprietarii apartamentelor din condominiu iar prețul de vânzare al acestor locuri de parcare fusese deja stabilit între părți, încă de la momentul contractării spațiilor locative.

Referitor la prevederile art. 11 din Codul fiscal invocate de organele de control, petenta susține că în speță nu poate fi vorba despre tranzacții „fără scop economic”, pe care organul fiscal poate să nu le ia în considerare, iar cu privire la posibilitatea de reîncadrare a formei tranzacțiilor, societatea precizează că textul de lege prevede că „pentru ajustarea efectelor fiscale se aplică regulile de determinare specifice impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale obligatorii reglementate de Codul fiscal”. Astfel, contestatara consideră că se impunea aplicarea capitolului de TVA din Codul fiscal, inclusiv a dispozițiilor art. 286 CF, conform căruia baza impozabilă este constituită din tot ceea ce constituie contrapartida obținută.

Societatea precizează că organul de inspecție a modificat conținutul unor tranzacții considerând că acestea nu au fost destinate să producă nici avantaje economice, nici beneficii și nici profit și consideră că acesta a luat în considerare doar „profitul” contabil, și nu a ținut cont că locurile de parcare au fost tranzacționate aferent spațiilor locative, exclusiv în scopul stimulării vânzărilor, vânzări de a căror realizare depindea obținerea profitului aferent proiectului imobiliar.

În ceea ce privește argumentul echipei de control pentru a demonta susținerea petentei că „locurile de parcare au fost tranzacționate exclusiv în scopul stimulării vânzărilor”, respectiv că „vânzarea apartamentelor s-a făcut înaintea vânzării locurilor de parcare”, petenta învederează că „nici un loc de parcare nu se poate vinde individual până când imobilul nu este finalizat/recepționat/intabulat/dezmembrat”, dar că prețul locurilor de parcare a constituit un element de marketing promovat la momentul contractării apartamentelor, în scopul stimulării vânzării acestora.

Referitor la invocarea de către organele de control a prevederilor art. 11 alin. (1) din Legea 227/2015 privind Codul fiscal, petenta susține că organele fiscale nu au indicat niciun element relevant în legătură cu scopul și conținutul tranzacției reîncadrate și nu respectat întocmai dispozițiile acestuia, respectiv că nu au realizat o analiză pertinentă, aprofundată și temeinică a fondului economic al tranzacțiilor reîncadrate.

Cât privește prețul de X euro/mp stabilit pentru teren în Raportul de evaluare din data de 10.10.2016 întocmit de evaluator RE, petenta consideră că nu este relevant deoarece:

- evaluarea terenului a avut drept obiectiv un teren liber, neafectat de vreo construcție, chiar dacă la momentul întocmirii acestuia, imobilul era edificat;
- pentru realizarea locurilor de parcare a fost afectat terenul în exces, care practic, nu mai era necesar iar terenul în exces are potențialul de a fi vândut separat și trebuie, evaluat ca activ individual (v. Standardele de evaluare a bunurilor 2016-pag. 260 - Glosar 2016)
- un teren neconstruibil (situația terenului afectat de locurile de parcare) are o valoare mult diminuată comparativ cu valoarea unui teren construibil, doar după efectuarea unei evaluări pentru locurile de parcare putând fi pusă în discuție adoptarea unei decizii de reîncadrare a tranzacției.

Contestatară consideră că din perspectiva TVA prețul convenit de părți pentru o tranzacție nu poate fi ajustat și citează din punctul de vedere formulat de Direcția de legislație privind TVA emis sub nr. 422019/21.11.2011, concluzionând că în cazul vânzării unui bun sub prețul de producție, legea nu prevede o ajustare a TVA colectată.

În dezvoltarea motivelor de drept, petenta incriminează nerespectarea dispozițiilor art. 14 din Codul de procedură fiscală și ale art. 1270 din Codul civil și face referire la o serie de Decizii ale CJUE (C-412/03 Hotel Scandic, C-126/88 Boots Company, pct. 19, C-258/95 Fillibeck pct. 13, C-33/93 Empire Stores pct. 18) în care Curtea s-a pronunțat în sensul că „suma impozabilă este considerată cea primită efectiv”.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-X/28.11.2017, organele de inspecție fiscală din cadrul A.J.F.P. X- Activitatea de Inspecție Fiscală au stabilit suplimentar de plată în sarcina SC X SRL o taxă pe valoarea adăugată în sumă totală de T lei, perioada verificată fiind 01.10.2016-31.10.2016.

Conform celor înscrise în Raportul de inspecție fiscală nr. F-X/28.11.2017, S.C. X S.R.L. are ca obiect principal de activitate declarat Dezvoltare (promovare) imobiliară CAEN 4110 iar în luna octombrie 2016 a efectuat lucrări de investiții pentru construire locuințe la imobilul situat în municipiul X, str. Ioan Bogdan, nr. 6.

Inspecția fiscală parțială a fost efectuată urmare a faptului că prin Decizia 1042/2017, emisă în soluționarea contestației formulate de SC X SRL împotriva Deciziei de impunere F-X/08.02.2017, D.G.R.F.P. Brașov a desființat Decizia de impunere F-X/08.02.2017 pentru TVA respinsă la rambursare în sumă de T lei și a dispus o nouă verificare cu privire la această sumă.

În urma verificărilor efectuate organele de control au determinat TVA colectată suplimentar în sumă totală de T lei, aferentă vânzării unui număr de 6 locuri de parcare la un preț/mp mai mic

decât cel precizat în anexa la „Raportul de evaluare” întocmit la data de 10.10.2016 de expert-evaluator RE, respectiv de P lei/mp (X Euro/mp).

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative invocate de contestatoare și organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă în mod legal organele de control au procedat la reconsiderarea prețului de înstrăinare a locurilor de parcare și la modificarea bazei de impozitare pentru TVA, în condițiile în care între vânzător și persoanele fizice care au achiziționat aceste spații nu există relație de afiliere.

În fapt, în perioada verificată petenta a înregistrat operațiuni de comercializare către persoane fizice a unui număr de 6 locuri de parcare, la prețul de Y Euro inclusiv TVA. În cazul unui loc de parcare, la prețul stabilit de comun acord, de Y euro, s-a aplicat o reducere de Z de euro (inclusiv TVA). Pentru aceste vânzări contribuabilul a aplicat cota standard de TVA de 20% și a colectat TVA în sumă totală de T1 lei.

Organele de control au constatat că în anexa la Raportul de evaluare întocmit la data de 10.10.2016 de expertul evaluator RE este precizat că „valoarea unitară de piață estimată pentru terenul în suprafață de 528 mp situat în intravilanul mun. X, str. Morii, nr. 26A (...) este de: P lei/mp, respectiv X euro/mp”.

Ca urmare a comercializării locurilor de parcare la un preț între X1 și X2 euro/mp, organele de control au considerat că prin vânzarea acestor proprietăți sub prețul de piață, a fost generată pierdere, astfel că, având în vedere faptul că rațiunea unei societăți comerciale este de a realiza profit, organele de control au reîncadrat tranzacțiile și au stabilit valoarea de vânzare la nivelul costului/prețului de piață a terenului. De asemenea, echipa de control a procedat la colectarea de TVA prin aplicarea procentului de 20% asupra bazei impozabile stabilită suplimentar, fiind colectată TVA în sumă totală de T lei.

În susținerea contestației, contestatara consideră că prin tratamentul fiscal aplicat organele de control au încălcat atât dispozițiile art. 286 din Codul fiscal, cât și pe cele ale art. 11 alin. (11) din același act normativ și face trimitere la jurisprudența CJUE care s-a pronunțat în sensul că „suma impozabilă este considerată cea primită efectiv”.

În drept, dispozițiile art. 11 alin. (1) din Legea 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevăd că:

„art. 11 Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit, a unei taxe sau a unei contribuții sociale obligatorii, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic, ajustând efectele fiscale ale acesteia, sau pot reîncadra forma unei tranzacții/activități pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției/activității.

Organul fiscal este obligat să motiveze în fapt decizia de impunere emisă ca urmare a neluării în considerare a unei tranzacții sau, după caz, ca urmare a reîncadrării formei unei tranzacții, prin indicarea elementelor relevante în legătură cu scopul și conținutul tranzacției ce face obiectul neluării în considerare/reîncadrării, precum și a tuturor mijloacelor de probă avute în vedere pentru aceasta.

[...]

(5) Prevederile alin. (1)–(4) se aplică în scopul stabilirii impozitelor directe.

[...]

(11) În domeniul taxei pe valoarea adăugată și al accizelor, autoritățile fiscale și alte autorități naționale trebuie să țină cont de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.”

iar punctul 4 din **Normele de aplicare** aprobate prin HG 1/2016, statuează că:

„4. În sensul prevederilor art. 11 alin. (1) din Codul fiscal, prin tranzacție fără scop economic se înțelege orice tranzacție/activitate care nu este destinată să producă avantaje economice,

beneficii, profituri și care determină, în mod artificial ori conjunctural, o situație fiscală mai favorabilă. În situația reîncadrării formei unei tranzacții/activități pentru ajustarea efectelor fiscale se aplică regulile de determinare specifice impozitelor, taxelor și a contribuțiilor sociale obligatorii reglementate de Codul fiscal.”

Potrivit acestor prevederi legale, organele de inspecție fiscală pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției. Prevederile legale anterior citate dau expresie principiului realității economice, astfel că autoritățile fiscale ce acționează în vederea stabilirii sumei unui impozit sau a unei taxe, trebuie să surprindă realitatea nu aparența, ori având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, consemnate în raportul de inspecție fiscală, în cauză nu s-a ridicat problema realității tranzacțiilor efectuate de societate, respectiv a realității economice a acestora.

Totodată, prin Normele date în aplicarea art. 11 alin. (1)- (4) se precizează că pentru ajustarea efectelor fiscale se aplică regulile de determinare specifice impozitelor, taxelor și a contribuțiilor sociale obligatorii reglementate de Codul fiscal.

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, baza de impozitare pentru livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate în interiorul țării se determină conform prevederilor art. 286 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care prevede că:

„art. 286 Baza de impozitare pentru livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate în interiorul țării

(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;

b) pentru operațiunile prevăzute la art. 270 alin. (3) lit. c), compensația aferentă;

c) pentru operațiunile prevăzute la art. 270 alin. (4) și (5), pentru transferul prevăzut la art. 270 alin. (10) și pentru achizițiile intracomunitare considerate ca fiind cu plată și prevăzute la art. 273 alin. (2) și (3), prețul de cumpărare al bunurilor respective sau al unor bunuri similare ori, în absența unor astfel de prețuri de cumpărare, prețul de cost, stabilit la data livrării. În cazul în care bunurile reprezintă active corporale fixe sau bunuri de natură alimentară al căror termen de consum a expirat și care nu mai pot fi valorificate, baza de impozitare se stabilește conform procedurii stabilite prin normele metodologice;

d) pentru operațiunile prevăzute la art. 271 alin. (4), suma cheltuielilor efectuate de persoana impozabilă pentru realizarea prestării de servicii;

e) pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii pentru care beneficiarul este o persoană afiliată furnizorului/prestatorului potrivit prevederilor art. 7 pct. 26, baza de impozitare este considerată valoarea de piață în următoarele situații:

1. atunci când contrapartida este mai mică decât valoarea de piață, iar beneficiarul livrării sau al prestării nu are drept complet de deducere în conformitate cu prevederile art. 297, 298 și 300;

2. atunci când contrapartida este mai mică decât valoarea de piață, iar furnizorul sau prestatorul nu are un drept complet de deducere în conformitate cu prevederile art. 297 și 300 și livrarea sau prestarea este scutită conform art. 292;

3. atunci când contrapartida este mai mare decât valoarea de piață, iar furnizorul sau prestatorul nu are drept complet de deducere în conformitate cu prevederile art. 297 și 300.

(2) În sensul alin. (1) lit. e), valoare de piață înseamnă suma totală pe care, pentru obținerea bunurilor ori serviciilor în cauză la momentul respectiv, un client aflat în aceeași etapă de comercializare la care are loc livrarea de bunuri sau prestarea de servicii ar trebui să o plătească în condiții de concurență loială unui furnizor ori prestator independent de pe teritoriul

statului membru în care livrarea sau prestarea este supusă taxei. Atunci când nu poate fi stabilită o livrare de bunuri sau o prestare de servicii comparabilă, valoarea de piață înseamnă:

1. pentru bunuri, o sumă care nu este mai mică decât prețul de cumpărare al bunurilor sau al unor bunuri similare ori, în absența unui preț de cumpărare, prețul de cost, stabilit la momentul livrării;

2. pentru servicii, o sumă care nu este mai mică decât costurile complete ale persoanei impozabile pentru prestarea serviciului.

(3) Baza de impozitare cuprinde următoarele:

a) impozitele și taxele, dacă prin lege nu se prevede altfel, cu excepția taxei pe valoarea adăugată;

b) cheltuielile accesorii, cum sunt: comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport și asigurare, solicitate de către furnizor/prestator cumpărătorului sau beneficiarului. Cheltuielile facturate de furnizorul de bunuri sau de prestatorul de servicii cumpărătorului, care fac obiectul unui contract separat și care sunt legate de livrările de bunuri sau de prestările de servicii în cauză, se consideră cheltuieli accesorii.

(4) Baza de impozitare nu cuprinde următoarele:

a) rabaturile, remizele, risturnele, sconturile și alte reduceri de preț, acordate de furnizori direct clienților la data exigibilității taxei;

b) sumele reprezentând daune-interese, stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă/definitivă și irevocabilă, după caz, penalizările și orice alte sume solicitate pentru neîndeplinirea totală sau parțială a obligațiilor contractuale, dacă sunt percepute peste prețurile și/sau tarifele negociate;

c) dobânzile, percepute după data livrării sau prestării, pentru plăți cu întârziere;

d) valoarea ambalajelor care circulă între furnizorii de marfă și clienți, prin schimb, fără facturare;

e) sumele achitate de o persoană impozabilă în numele și în contul altei persoane și care apoi se decontează acesteia, inclusiv atunci când locatorul asigură el însuși bunul care face obiectul unui contract de leasing financiar sau operațional și refacturează locatarului costul exact al asigurării, precum și sumele încasate de o persoană impozabilă în numele și în contul unei alte persoane.

Totodată, potrivit pct. 30 alin. (7) din Titlul VII din Normele metodologice de aplicare aprobate prin HG 1/2016:

(7) În sensul art. 286 alin. (2) din Codul fiscal, atunci când poate fi stabilită o livrare de bunuri sau o prestare de servicii comparabilă, valoarea de piață a bunurilor livrate/serviciilor prestate se determină prin metodele prevăzute la art. 11 alin. (4) din Codul fiscal.

Conform acestor prevederi legale, baza de impozitare a TVA este constituită din tot ceea ce constituie contrapartida obținută/care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț. De asemenea, în cazul livrărilor/prestărilor către sine, la stabilirea bazei de impozitare se ține cont de cheltuielile generate de achiziția/ producerea bunurilor/serviciilor acordate gratuit, iar în cazul livrărilor către persoane afiliate, baza de impozitare este considerată ca fiind prețul de piață în situațiile reglementate de lege.

În speță, se reține că organele de control au reconsiderat prețul de vânzare pentru livrările de locuri de parcare pe care petenta le-a efectuat către persoane fizice și pentru care s-a aplicat cota de TVA de 20%. În documentele transmise împreună cu dosarul contestației, organele de control nu fac însă nicio precizare cu privire la relația dintre vânzător și cumpărător, respectiv dacă aceștia sunt sau nu persoane afiliate așa cum sunt definite la art. 7 punctul 26 din Legea 227/2015 privind Codul fiscal.

Totodată, organele de control susțin că „prin achiziția terenului de la afiliați se crează obligația de plată la valoarea stabilită la prețul de cumpărare X euro/mp apropiată valorii stabilită de evaluator de X euro/mp”, dar nu au indicat prevederea legală care crează această obligație, în condițiile în care, temeiul de drept invocat în susținerea constatărilor din Raportul de inspecție fiscală F-X/28.11.2017, sunt prevederile art. 6 alin. (1) din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, art. 11 alin. (1) din Legea 227/2015 privind Codul fiscal și art. 5 alin. (1) lit. c) din HG 1/2016.

În dezvoltarea motivelor de drept pentru care contestă legalitatea TVA în sumă de T lei, petenta face trimitere la punctul 4 din **Normele de aplicare** aprobate prin HG 1/2016 antecitat, sesizând că organele de control nu și-au motivat în drept decizia pe dispozițiile capitolului TVA din Codul fiscal, precum și la prevederile art. 286- Baza de impozitare pentru livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate în interiorul țării și la punctul de vedere formulat de Direcția de legislație privind TVA la adresa 422019/ 21.11.2011, privind vânzarea sub preț, chiar între părțile afiliate, și precizează că legea nu prevede o ajustare sau colectare a TVA suplimentar pentru diferența rezultată între costul de producție și prețul de vânzare, aceasta neinfluențând taxa pe valoarea adăugată.

De asemenea, în contestație societatea face trimitere la jurisprudența europeană în cauzele C-412/03 Hotel Scandic, C126/88 Boots Company, C-258/95 Fillibeck și C-33/93 Empire Stores, aspecte asupra cărora organele de inspecție nu s-au pronunțat nici cu prilejul contestației inițiale și nici în Referatul cu propuneri de soluționare a contestației întocmit în speță ca urmare a contestării Deciziei de impunere F-X/28.11.2017 întocmită ca urmare a refacerii verificărilor.

În speță, se reține că odată cu semnarea tratatului de aderare la UE, România s-a angajat să țină cont de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, iar în speță este relevantă jurisprudența invocată de societate în care Curtea s-a pronunțat în sensul că suma impozabilă este considerația primită efectiv chiar dacă prețul de vânzare este mai mic decât costul de achiziție. Astfel:

- În cauza C-412/03 Hotel Scandic, Curtea a statuat că prețul plătit pentru o tranzacție economică este mai mare sau mai mic decât prețul de cost este lipsit de relevanță pentru întrebarea dacă o tranzacție trebuie să fie considerată ca fiind „cu titlu oneros”, impunându-se numai să existe o legătură directă între livrarea de bunuri și prestarea de servicii și considerația primită efectiv de persoana impozabilă;

- La punctul 19 din C126/88 Boots Company Curtea s-a pronunțat în sensul că suma impozabilă este considerația primită efectiv;

- La punctul 13 din C-258/95 Fillibeck și la punctul 18 din C-33/93 Empire Stores, se precizează că suma impozabilă pentru livrarea de bunuri sau de servicii este reprezentată de contravaloarea primită efectiv. Această considerație este, așadar, valoarea subiectivă, și anume, valoarea primită efectiv, și nu o valoare estimată pe baza unor criterii obiective.

Totodată, în adresa nr. AX/04.05.2018, transmisă de Direcția Generală de Asistență pentru Contribuabili, referitor la situația descrisă mai sus, se precizează că *„numai în situațiile reglementate prin art. 286 alin. (1) lit e) din Codul fiscal, pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii pentru care beneficiarul este o persoană afiliată furnizorului/prestatorului, baza de impozitare este considerată valoarea de piață. Prin urmare, în situația în care SC X SRL a vândut locurile de parcare către persoane fizice care nu au calitatea de persoane afiliate, (...) baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată pentru aceste vânzări este constituită din contrapartida obținută de societate de la persoanele fizice în cauză, fără ca aceasta să fie modificată ca urmare a aplicării de către organele de inspecție fiscală a dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Codul fiscal.”*

Astfel, deoarece în documentele transmise cu dosarul contestației, organele de control nu fac nicio mențiune cu privire la relația dintre vânzător și cumpărător, cu adresa nr. 2802/16.05.2018, organul de soluționare a solicitat de la inspectorii fiscali să precizeze dacă între clienți și furnizor/prestator există relații de afiliere așa cum sunt ele definite la art. 7 punctul 26 din Legea 227/2015 privind Codul fiscal.

În răspunsul transmis cu adresa nr. 2806/ 24.05.2018, A.J.F.P. X- Activitatea de inspecție fiscală, specifică faptul că între persoanele fizice către care au fost înstrăinate locurile de parcare și SC X SRL „NU există nici o relație de afiliere”, astfel că, în situația dată, nu există temei legal pentru reconsiderarea bazei de impozitare a TVA în cazul tranzacțiilor analizate.

În drept, cauzei îi sunt incidente și prevederile art. 279 alin. (1) și (2) din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“art. 279- Soluții asupra contestației

(1) Prin decizie contestația poate fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”

(2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat”.

Astfel, având în vedere prevederile legale enunțate mai sus, documentele existente la dosarul cauzei și punctul de vedere transmis de Direcția Generală pentru Asistență contribuabili cu adresa AX/04.05.2018, **urmează a se admite contestația suma totală de T lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată și se va anula Decizia de impunere nr. F-X/28.11.2017.**

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 268 alin. (1), art. 269 alin. (1), art. 273, art. 276 alin. (1) și art. 279 alin. (1) și (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE:

Admiterea contestației formulată de S.C. X SRL împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-X/28.11.2017, emisă de A.J.F.P. X- Activitatea de Inspecție Fiscală, și pe cale de consecință anularea acestui act administrativ, pentru **suma totală de T lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

Prezenta decizie de soluționare a contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.